

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 599/05
08.11.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Latinovića, predsednika veća, Nikole Mićunovića, Miodraga Vićentijevića, Veroljuba Cvetkovića i Dragomira Milojevića, članova veća sa savetnikom Vrhovnog suda Vojkom Omčikus, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženih AA i drugih, zbog krivičnog dela neovlašćene proizvodnje, držanja i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. Osnovnog krivičnog zakona, odlučujući o žalbama branilaca optuženih AA, advokata AB, branioca optuženog BB, advokata AV i branioca optuženog VV, advokata AG, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici K. 17/04 od 6.4.2004. godine, posle sednice veća održane u smislu člana 375. ZKP-a u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca Srbije, branioca optuženog AA advokata AB i branioca optuženog BB advokata AV, a u prisustvu optuženog AA i optuženog BB, dana 8.11.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe branilaca optuženih AA, BB i VV, a presuda Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici K. 17/04 od 6.4.2004. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom optuženi AA, BB i VV oglašeni su krivim da su izvršili krivično delo neovlašćene proizvodnje, držanje i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. Osnovnog krivičnog zakona za koje su osuđeni i to optuženi AA na kaznu zatvora u trajanju od dve godine, optuženi BB na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i šest meseci i optuženi VV na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine.

Optuženom AA, u izrečenu kaznu se ima uračunati i vreme u pritvoru od 11.12.2003. godine do 8.1.2004. godine, optuženom BB vreme provedeno u pritvoru od 11.12.2003. godine do 6.4.2004. godine i optuženom VV vreme provedeno u pritvoru od 11.12.2003. do 6.4.2004. godine.

Optuženi su obavezni da naknade solidarno troškove krivičnog postupka u iznosu od 1.906 dinara i da plate na ime paušala iznos od po 1.000 dinara.

Na osnovu člana 69. OKZ prema optuženom AA je izrečena mera bezbednosti oduzimanja predmeta i to opojne droge "marihuana" ukupne težine 4,02 grama, 100 evra u apoenima 2 h 50 evra, serijski broj H02602-617086 i H00384312908 i 700 dinara, u apoenima 2 h po 200 i 1 h 100 dinara.

Od optuženog BB je oduzeto 2 kr. i 450,42 grama biljne materije opojne droge "marihuana" upakovana u dva pakovanja oblepljena selotejp-trakom a u smislu člana 69. OKZ.

Protiv te presude izjavili su žalbe:

- branilac optuženog AA, advokat AB, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno

utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni sa predlogom da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje. U ovoj žalbi je stavljen zahtev da branilac bude obavešten o sednici veća;

- branilac optuženog BB, advokat AV, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepoptuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni, sa predlogom da se prvostepena presuda preinači i optuženi oslobodi od optužbe ili da se ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje. U ovoj žalbi je stavljen zahtev da optuženi i branilac budu obavešteni o sednici veća; i

- branilac optuženog VV, advokat AG, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona sa predlogom da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Zamenik Republičkog javnog tužioca Srbije u pismenom podnesku Ktž. broj 736/05 od 13.4.2005. godine je predložio da se žalbe kao neosnovane odbiju a prvostepena presuda potvrdi.

Pošto je postupio u smislu člana 375. ZKP-a, Vrhovni sud Srbije, je u sednici veća, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca Srbije, branioca optuženog AA, advokata AB, branioca optuženog BB, advokata AV, a u prisustvu optuženog AA i optuženog BB, razmotrio sve spise ovog predmeta zajedno sa pobijanom presudom, pa je po oceni navoda u izjavljenim žalbama, pismenom podnesku zamenika Republičkog javnog tužioca Srbije i podnesku "dopis" koji je sudu dostavio optuženi BB, pa je po oceni navoda u istim našao:

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka ni povrede krivičnog zakona na koje drugostepeni sud povodom izjavljene žalbe uvek pazi po službenoj dužnosti – član 380. stav 1. tačka 1. i2 . ZKP-a.

Pored toga prvostepena presuda ne sadrži ni bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje se ukazuje u žalbama branilaca optuženih, jer nasuprot navodima u izjavljenim žalbama, po nalaženju Vrhovnog suda izreka pobijane presude sadrži jasan i dovoljan opis radnje izvršenja krivičnog dela za koji su optuženi oglašeni krivim, pa ista nije u protivrečnosti sama sebi i razlozima presude pa prema tome, neosnovani su žalbeni navodi da je prvostepena presuda doneta uz bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a.

Neosnovano se izjavljenim žalbama pobija prvostepena presuda zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Naime, činjenično stanje u pobijanoj presudi je potpuno i pravilno utvrđeno pravilnom ocenom odbrane optuženih i drugih izvedenih dokaza u pogledu svih bitnih elemenata krivičnog dela za koje su optuženi oglašeni krivim.

Prvostepena presuda je, po nalaženju Vrhovnog suda zasnovana na verodostojnim dokazima koji nisu ničim dovedeni u sumnju, a ceneći verodostojnost izvedenih dokaza prvostepeni sud, je u obrazloženju pobijane presude naveo i jasne i nedvosmislene dokaze koji upućuju na zaključak da su optuženi izvršili krivično delo za koje su oglašeni krivim.

Pri svemu tome neosnovano se u žalbi branioca optuženog AA navodi da nema ni jednog dokaza da je optuženi izvršio krivično delo za koje je oglašen krivim i da je pogrešio prvostepeni sud kada radi provere odbrane optuženog nije prihvatio predlog odbrane da se saslušaju lica koja su vršila pretres a na okolnost gde su pronađena 4 grama "marihuane" da li optuženi AA uopšte ima baštu oko svoje kuće i da li je tu ostalo nekih tragova od semenki "marihuane", i da samo saslušanjem predloženih svedoka i lica sa kojima optuženi živi u domaćinstvu se može utvrditi pravilno činjenično stanje i da li optuženi ima uslova za gajenje "marihuane" s obzirom da je u tom periodu radio privatno u drugom gradu.

Po nalaženju Vrhovnog suda pravilno je postupio prvostepeni sud kada je odbio predlog branioca optuženog AA da se sasluša kao svedok inspektor koji je učestvovao u pretresanju kuće optuženog AA na okolnost gde su pronašli novac, gde su pronašli "marihuanu", da li su pregledali baštu kod optuženog, jer i po nalaženju Vrhovnog suda, kako to pravilno zaključuje i prvostepeni sud u obrazloženju svoje presude na strani 11. ovaj predlog branioca je suvišan s obzirom da se iz te potvrde o privremeno oduzetim predmetima tačno vidi šta je kod optuženog AA

pronađeno i oduzeto. Pored toga pravilno je postupio prvostepeni sud kada je odbio predlog branioca optuženog AA da se saslušaju kao svedoci i lica kod kojih je optuženi u toku 2003. godine radio na teretnu, s obzirom da je pravilno prvostepeni sud nije prihvatio deo odbrana optuženog AA gde on negira da je proizveo "marihuanu" odnosno da je istu gajio pa je s tim u vezi pravilan i zaključak prvostepenog suda o neprihvatanju predloga branioca optuženog AA da se saslušaju kao svedoci GG i DD, koja lica je u svojoj odbrani pominje optuženi BB, s obzirom da bi se, i po nalaženju Vrhovnog suda, izvođenjem ovih dokaza samo odugovlačio postupak. Prema tome, imajući u vidu odbranu optuženog iz prethodnog postupka, koju je dao pred istražnim sudijom dana 12.12.2003. godine iz koje se pouzdano utvrđuje, a što je potvrđeno i ostalim izvedenim dokazima, da je kritičnog dana izvršen pretres kuće optuženog AA, da su tom prilikom pronađena dva paketića "marihuane" ili ukupno oko 4 grama "marihuane" i da mu je to oduzeto kao i 100 eura i 700 dinara, da su ga odveli u Beograd na saslušanje, gde je imao branioca po službenoj dužnosti i gde je naveo da je sadio "marihuanu" u svom dvorištu, da je jedan deo koristio za svoje potrebe, a količinu od dva kilograma je prodao za 500 eura. Ova odbrana, koja je potvrđena i drugim materijalnim dokazima, te iskazima saslušanih svedoka, nedvosmisleno ukazuje da je optuženi AA izvršio krivično delo za koje je oglašen krivim.

Ponavljajući odbranu sa glavnog pretresa, u žalbi branioca optuženog BB, se navodi da je on zaista kritičnom prilikom došao u __ sa GG zvanim "Sova" i da je upućen u kafić "ĐĐ" gde mu je trećeokrivljeni doneo ruksak i da mu je objasnio da se u ruksaku nalaze halogene sijalice, za potrebe kafića GG, pa je optuženi BB nastavio put za Beograd, autobusom ali je na stanici u Beogradu lišen slobode, a o činjenici da je u ruksaku bila droga saznao onog momenta kada je policajac otvorio ruksak i video da se unutra ne nalaze halogene sijalice, kako mu je rečeno, što znači da je kako se navodi u žalbi, s obzirom da je u priteženju droge bio samo 40 minuta, isti je postupao u neotklonjivoj, stvarnoj i pravnoj zabludi. S tim u vezi osporava i iskaz prvooptuženog AA dat pred SUP-om u Beogradu. Zato se u žalbi predlaže da se radi pravilnog i potpunog utvrđenja činjeničnog stanja, saslušaju u svojstvu svedoka GG i DD, jer bi se tim putem utvrdilo da je prvooptuženi odnosno AA drogu prodao GG te da je optuženi BB sam sa svedokom GG došao u __ gde mu je u kafiću "ĐĐ" donet ruksak. Sve u svemu po navodima ove žalbe optuženi BB ne osporava da je droga pronađena kod njega ali osporava zaključak prvostepenog suda da je drogu kupio od prvooptuženog.

Ispitujući prvostepenu presudu u vezi sa izloženim žalbenim navodima Vrhovni sud nalazi da su isti neosnovani i sračunati na umanjeње i izbegavanje krivične odgovornosti.

Naime, optuženi BB u svojoj odbrani datu pred radnicima sekretarijata u Beogradu - Uprave policije PS za bezbednost na železničkoj stanici u prisustvu branioca je naveo, da je bio obavешten da dođe u kafe "ĐĐ" u __ od strane AA, zvanog "EE" i da je sa njim došao momak kome on nezna ime a zna da je iz njegovog rodnog mesta jer je tamo ranije živeo, da je on njima rekao da ide na autobusku stanicu u __ i da će mu "taj sa mindušom doneti to", da je na autobuskoj stanici u __ od tog momka uzeo ranac, a da nije znao da je droga unutra, u stvari toga nije ni interesovalo, pa s obzirom da je GG bio dužan za neke pare za drva, to je prenosio na ime tog duga. Zatim je naveo da je doputovao u Beograd, gde su ga na stanici zatekli policajci koji su u rancu pronašli drogu, ali da on drogu nije platio, a namera mu je bila da drogu odnese u Srpski Brod i da je da GG.

Odbrana optuženog BB, je opovrgnuta u potpunosti odbrana optuženog AA koju je on dao pred ovlašćenim službenim licima SUPA-a u prisustvu branioca.

Naime, odbrana optuženog koja se ponavlja u žalbi njegovog branioca da on nije znao da se u rancu nalazi droga, da nije postojao nikakav dogovor između njega i optuženog VV i da on nije bežao od radnika policije da smatra da mu je sve namešteno, i da je kritičnom prilikom trebao da ponese halogene sijalice i da je brutalno pretučen od strane policije u Beogradu zbog čega je dao takvu izjavu kakvu je dao i da je paket prenosio za račun GG, po nalaženju Vrhovnog suda, je neosnovana, netačna i usmerena na izbegavanje krivične odgovornosti i u protivrečnosti je i sa odbranom prvooptuženog AA, koju je ovaj dao pred ovlašćenim službenim licem SUP-a u prisustvu branioca i od koje odbrane, pravilno polazi prvostepeni sud u konačnom zaključivanju u ovoj krivičnoj stvari. Pored toga odbrana optuženog BB je protivrečna i u delu koja se odnosi na tvrdnju da je on ne poznaje optuženog VV, jer je sam naveo da je zadnji put ovog optuženog video na pijaci u __ 1992. godine, i da mu je poznato da se optuženi VV bavio poljoprivredom te da živi na 20 kilometra od __ i da ima roditelje, da ima sestru u __ koja ima trgovine, pa je s tim u vezi pravilan zaključak prvostepenog suda, i po nalaženju Vrhovnog suda, da je neosnovana odbrana optuženog BB, da on ne poznaje optuženog VV.

Neosnovano se žalbom branioca optuženog VV pobija prvostepena presuda zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja s tim u vezi i zbog povrede krivičnog zakona.

Naime, i po nalaženju Vrhovnog suda pravilno je postupio prvostepeni sud kada je prihvatio deo odbrane optuženog VV u kome on navodi da poznaje prvooptuženog AA da je sa njima u dobrim odnosima, i kada nije

prihvatio odbranu optuženog VV da njemu nije poznato da optuženi AA uzgaja "marihuanu" i da istu ima u kući, da optuženog BB uopšte ne poznaje i da nikada nisu kontaktirali, te da nije tačno da je posredovao u prodaji i kupovini "marihuane" između optuženog AA i BB, jer je i po nalaženju Vrhovnog suda ovakva odbrana usmerena na izbegavanje krivične odgovornosti.

Prema tome nasuprot navodima u izjavljenim žalbama činjenično stanje je potpuno i pravilno utvrđeno i na tako pravilno utvrđeno činjenično stanje pravilno primenjen Krivični zakon kada je prvostepeni sud našao da se u radnjama optuženih AA, BB i VV stiču elementi krivičnog dela neovlašćene proizvodnje, držanja i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. OKZ.

U stvari u ovim žalbama se ponavlja odbrana optuženih sa glavnog pretresa koja je bila predmet ocene od strane prvostepenog suda i kkoji je u obrazloženju svoje presude dao jasne i ubedljive razloge za svoje stavove koje u svemu prihvata i Vrhovni sud.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o kazni u vezi sa žalbama branilaca optuženih AA i BB i po službenoj dužnosti u smislu člana 383. u vezi sa žalbom branioca optuženog VV, Vrhovni sud nalazi da su žalbe i u ovom delu neosnovane.

Ovo zbog toga što je prvostepeni sud prilikom odlučivanja o vrsti i visini kazne pravilno utvrdio, ocenio i uzeo u obzir sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti koje u smislu člana 41. OKZ utiču na vrstu i visinu kazne. Tako je od olakšavajućih okolnosti na strani optuženog AA prvostepeni sud imao u vidu da je porodičan čovek, da je svojim priznanjem pred radnicima policije doprineo utvrđivanju činjeničnog stanja, a od otežavajućih okolnosti, njegovu raniju osuđivanost, a na strani optuženog BB od olakšavajućih okolnosti prvostepeni sud je imao u vidu njegovu dosadašnju neosuđivanost, da je porodičan čovek, da je svojom izjavom pred radnicima policije doprineo rasvetljenju činjeničnog stanja, dok otežavajućih okolnosti na strani optuženog BB nije bilo na strani optuženog VV a od olakšavajućih okolnosti prvostepeni sud je imao u vidu da do sada nije osuđivan, pa je ovako pravilno utvrđenim olakšavajućim i otežavajućim okolnostima, nasuprot navodima u žalbi branioca optuženog prvostepeni sud dao pravilan značaj.

Zato, i po nalaženju Vrhovnog suda izrečena kazna zatvora optuženom AA u trajanju od dve godine, optuženom BB u trajanju od jedne godine i šest meseci i optuženom VV u trajanju od jedne godine za krivično delo u pitanju su nužne kazne radi postizanja svrhe kažnjavanja iz člana 33. OKZ i istovremeno odgovara stepenu krivične odgovornosti optuženog i društvenoj opasnosti izvršenog krivičnog dela.

Konačno, a polazeći od činjenice da se optuženi BB nalazi u pritvoru od 7.3.2005. godine pa nadalje, to će prvostepeni sud na osnovu člana 190. ZKP-a, doneti posebno rešenje kojim će se i ovo vreme uračunati u izrečenu kaznu.

Sa svega napred izloženog a na osnovu člana 388. ZKP-a, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci.

Zapisničar, Predsednik veća,

Vojka Omčikus, s.r. sudija,

Nikola Latinović, s.r.

Za tačnost otpavka

ljm